

ЯКІСНА ОСВІТА – ЗАПОРУКА СУЧАСНОЇ ОСВІТИ ТА НАУКИ

Одним із пріоритетних напрямків розвитку нашої держави є швидка інтеграція та адаптація до стандартів міжнародної освіти [3]. Впровадження загальноєвропейських норм у вищій освіті у відповідності до положень Болонського процесу є нашою «дорожньою картою» в умовах глобалізації освітянського простору [1].

Вища медична освіта в цьому контексті не стоїть осторонь та досить потужно на всіх етапах здобуття фахової освіти проводить оптимізацію та модернізацію навчального процесу [2].

Актуальність цих змін не має жодного сумніву, але на цьому шляху важливо не втратити вітчизняні здобутки та досвід як окремих навчальних закладів, так і кафедр, науково-педагогічних колективів. На наш погляд, обов'язковою складовою інтеграції фахової, а особливо, медичної освіти, є спільна координація перебудов з урахуванням думок викладача та студента.

В умовах глобалізації освіти і науки викладач та студент знаходяться в різних «вагових» категоріях. Викладачу, який доволі певний час звик до консервативної форми навчального процесу, за відповідною методологією, яка не змінювалася роками, при сучасному швидкому оновленні інформації з певної науки, досить складно триматись постійно в «тренді», незвично реагувати на питання, які ставить сьогодення. Сучасний відповідальний студент, на відміну від викладача, має можливість в дуже короткий час по фаховому питанню надати не одну чи дві, а декілька різних точок зору із застосуванням розповсюджених інформаційних мереж. Настає час, коли ресурсні інтернет-можливості замінюють теоретичну базу викладача, підручник, тощо. Як в цих умовах стати об'єктом для студентської аудиторії, невід'ємною ланкою в освітньому процесі? Це питання має відповідь для сучасного та майбутнього викладача, який має таку потребу. На прикладі нашої дисципліни (судова медицина та медичне правознавство) обов'язковою складовою навчального процесу є практична діяльність, участь в експертній роботі, де студент має можливість слід за викладачем, а потім самостійно напрацьовувати практичні навички. Приклад викладача в цьому аспекті, а відповідно його авторитет, є дуже важливим мотивуючим елементом. Окремим, але на сьогодні, на жаль, необов'язковим, є участь студента в науково-дослідній роботі кафедри. Пошук нового, розробка та впровадження прикладних інструментів, авторство, здоровий «нарцисизм», конкуренція в науці, на наш погляд, повинні бути тими елементами навчального процесу, які збуджують мотивацію студента в прямій співпраці з викладачем.

Висновок. Незважаючи на структурні, змістовні зміни навчального процесу, незалежно від системи освіти, в умовах суспільного глобального простору інтегративними показниками якості здобутої освіти завжди будуть залишатися результати навчання у вигляді знань, умінь та практичних навичок у відповідності до галузевих стандартів.

Список використаних джерел

1. Білокопитов В.І. Інтернаціоналізація вищої освіти та забезпечення її якості як пріоритетні завдання сучасного етапу розвитку Болонського процесу / Білокопитов В. І. – Режим доступу:http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/pednauk/2009_1n/157.pdf.
2. Волосовець О.П. Питання якості освіти у контексті впровадження засад Болонської декларації у вищій медичній школі// Медична освіта.- 2005.- № 2.- С. 12-17.
3. Модернізація освіти України у контексті євроінтеграційних процесів: історико-педагогічний аспект : монографія / авт. кол. О. А. Дубасенюк [та ін.] / за заг. ред. Н. Г. Сидорчук. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2008. – 300 с.